

<http://www.turansam.org>

*****

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

(4)

Doç. Dr. Sait YILMAZ* (Assoc. Prof. Dr. Sait YILMAZ)

TÜRKÇE: KÜRESEL SERMAYENİN DÜNÜ ve BUGÜNÜ

ENGLISH: TODAY AND TOMORROW OF THE GLOBAL CAPITAL

ÖZET

Dünya, sandığınızdan çok daha farklı kişiler tarafından yönetilmektedir. Adına 'küresel sermaye' dediğimiz, kendi kişisel, aile ve şirket çıkarları için küresel düzeyde paraya ve sermayeye hükmeden, ülkeleri savaşlara sokan, ekonomilerini batıran bir çıkar grubu ağından bahsediyoruz. Savařlardan borsa ve silah ticareti ile hem büyük para kazanır, hem de siyasi güç elde ederler.

Tüm dünyayı kontrol altına almak, kendilerine uygun bir dünya devleti ya da düzeni kurmak isterler. Dünyamızı bu ağı yöneten kirlı aileler ve kirlı şirketler yönetiyor. Seçilen ülkelerin hedef yöneticileri ya dediklerini yapacak, ya da başlarına olmadık şeyler gelecektir. Sürekli yeni sömürgeler elde edip, sonsuz hanedanlığa sahip olmak asıl hedefleridir. Sürece dâhil olmazlar, ortalıkta görünmezler, hiçbir iktidardan etkilenmezler. Kendi içlerinde de rekabet halindedirler. Hemen her ülkede bu elit tabakanın pastasından faydalanmak isteyen şirket sahipleri, işveren dernekleri, gazete ve TV sahipleri, akademisyenler, köşe yazarları gibi şöhret, kariyer ve maddi çıkar peşindeki pek çok kimse bu ağın içinde yer edinme gayreti içindedir. Devlet, parti, üniversite gibi çok farklı yapılar içinde güçlü bir bilgi, çıkar ve milliyetsizlik duygusuyla harekete geçmiş bu kişilerin tanınması ve takibi önemli bir ulusal güvenlik sorunu olarak 21. yüzyıla damgasını vuracaktır.

Anahtar Kelimeler: Küresel Sermaye, Rotchschild, Rockefeller.

Jel Kodu: F01, F65, Q02.

ABSTRACT

The world is being ruled by the very discrete people you have perceived. We mention about a network of interest group called as "global capital", dominating global money and capital, precipitating the nations into wars, for the sake of their invidiual, family and corporation interests. They earn a great deal of money from the wars thru stock exchange and arms trading.

They want to control whole world by founding a world state or a world order serving for them. The world is ruled by those dark families and dirty corporations. Elected leaders of nations either will do what they demand or suffer from the cabals. They aim to have a perpetual dynasty by gaining new colonies. They are not a part any process, they are invisible, and there is no any government able to make influence on them. They are in competition among themselves. Almost in every country, some owners of corporations, employer syndicates, mass media kings, academicians who are in the pursuance of fame, career and monetary interests make effort to be inside of that network. Acknowledgement and pursuit of those people acting in cosmopolitan spirit within the state, political party or university would be one of the critical national security concern in the 21 st century.

Keywords: Global Capital, Rotchschild, Rockefeller.

Jel Code: F01, F65, Q02.

<http://www.turansam.org>

*****

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

GİRİŞ

Küresel sermaye içinde, mali ve sermaye (üretim) kapitalizmine dayalı sömürü düzeni rekabet içinde olageldi. Mali sermaye grubundaki insanların tek güç vasıtası sabit bir üretim kaynağı olmayan paradır ve amaç para ile para kazanmaktır. Parayı, ulaşacakları hedefler için bir araç olarak kullanırlar. Kapital sermayenin sömürü düzeni ise dünya genelinde üretim-tüketim ilişkilerini kontrol etmek ve dünyanın diğer bölgelerinden merkeze bedava kaynak aktarmak üzerine kuruludur. Bu gruplar için ülkelerin sınırları anlamsızdır, istediklerini elde etmek için seçtikleri ülkelerde gerekirse kriz veya savaş çıkarırlar. İki dünya savaşı arası döneme ekonomik kriz damgasını vururken, savaş sonrasında ‘sosyal refah’ devleti kavramının ortaya çıkması küresel sermayenin, mali sermayeden çok daha çok askeri-endüstri üzerinden kendilerine pazar yarattığı bir dönem oldu. Küreselleşme Amerika’nın dünyanın tek süper gücü olma konumundaki kavramsal bir boşluğu doldurdu ve küresel hegemonyanın doğal öğretisi oldu¹. Yeni sömürgeciliği dünyanın dört bir yanına götürmenin en etkili yolu 'barış' adına güvenlik (hegemonik istikrar) sağlamadır. Barış yeni piyasalara ve enerji kaynaklarına rahatlıkla nüfuz edilmesini kolaylaştıracak, piyasaların çok ihtiyaç duyduğu 'güven ortamı' sağlanacak; sermaye dolaşımı rahatlayacak, sermaye piyasaları da 'krizsiz' bir ortamda işleyebilecektir. Bu ortamda dünyayı yöneten gerçek güç olan küresel sermayenin geçmişi, kimliği, oynadığı roller ve bugünü ele alınacaktır.

KÜRESEL SERMAYE’NİN GEÇMİŞİ ve KİMLİĞİ

Küresel Sermayenin Erken Dönemi

Adam Smith ve David Ricardo’nun 19. yüzyılda geliştirdiği liberal serbest ticaret yaklaşımı Britanya yurttaşlarının büyük çoğunluğunun sefalete düşmesine ve toplumsal zenginliğin ‘üst sınıflar’ olarak adlandırılan bir avuç azınlığın ellerinde toplanmasına yol açtı. Britanya liberalizmi olarak adlandırılan bu siyasi felsefe ekonomik olarak eşitsiz süreci haklı göstermeye yarıyordu. 1846 yılında serbest ticaretin amacı, ticareti daha az gelişmiş ülkelerin aleyhine kullanmak, böylece İngiltere başta olmak üzere Batı emperyalizminin daha da gelişmesini sağlamaktı. Bu felsefenin Amerika’daki en nüfuzlu tanıtıcısı olan Walter Lippman; büyük çapta cahil ve aşağılık halk kitlelerini ‘milli çıkar’ çerçevesinde güdecek elitin özel iktidar ve özel servetin çıkarlarına hizmet edeceğini ama bu ilişkinin halka asla söylenmeyeceğini ifade ediyordu. Bu yanılsama ‘kamuoyu oluşturma’ yolu ile biçimlendirilecekti. Lippman, uzmanlaşmış birkaç elit ile modern Anglo-Amerikan liberalizminin kalabalık kitleler üzerinde hüküm sürmesini sağlayan ‘liberal demokrasinin siyasal felsefesini de tanımlamıştı². Amerikan modeli elit, İngilizler gibi doğuştan gelen mavi kanlı aristokrasiden değil para aristokrasisinden oluşuyordu. Buna 1970’lerdeki iki petrol şokundan sonra üretmek yerine emlak edinerek 2008 krizini hazırlayan yeni bir toprak aristokrasisi dâhil oldu.

Britanya serbest ticaret ilkesi ile Hindistan, Çin ve Türkiye’de afyon ticaretinden büyük karlar elde etti. Dünya güç dengesinde üstünlüğünü sürdürmek için dünyanın uzak

* İstanbul Aydın Üniversitesi Öğretim Üyesi, saityilmaz@aydin.edu.tr

¹ Zbigniew Brzezinski: Tercih, Çev. Cem Küçük, İnkılap Kitapevi, (İstanbul, 2004), s.178.

² Noam Chomsky: Değişen Dünyada Demokrasi İçin Mücadele, Katolik Uluslararası İlişkiler Enstitüsü, (Londra, Ocak 1991).

<http://www.turansam.org>

*****

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

köşelerindeki zenginlikleri yağma etti. Mali bağımlılık zinciri oluşturmak için ABD, Arjantin ve Brezilya'ya bol para akıttı. Rakip güçlerin peşinden koştuğu hammadde ya da ekonomik zenginlikleri kazanmalarına engel olurken, bunları kontrol etmek için asgari yatırım yapmaktaydı. Britanya emperyalizminin 19. yüzyıl da önde gelen hedefi dünya ticaretinin denetimini ele geçirmesi idi. 1873 yılında yaşanan büyük bunalım ile borç piramidinin çökmesi, sanayiye gelen darbe, emtia fiyatlarındaki gerileme ve işsizlik Britanya'yı eski durumundan uzaklaştırdı ve daha 1870'de birliğini kuran Almanya en büyük rakip olarak ortaya çıktı. Bu dönemde İngiltere'ye yerleşen küresel sermaye, arka planda ülke yönetiminin kontrolünü ele geçirdi. Küresel sermaye, Sovyet Sosyalist Devrimi'ni bile finanse etmiş, Osmanlı'yı, İngiltere ve Rusya'ya parçalatmış, Bolşevik hareketini Rus Musevileri üzerinden örgütleyerek ana düşmanı olan Almanya'nın önünü kesmiştir. Britanya İmparatorluğu ile Avrupa kıtasının yükselen sanayisi Almanya arasında büyüyen rekabet 1914'de büyük savaşın patlamasına zemin hazırladı. İngiltere'nin süpergüç konumunu kaybetmesi üzerine küresel sermaye at değiştirerek Londra'dan New York'a taşındı. Küresel sermaye, 1947'den sonra Amerikan atına bindi, onu dünyanın hemen her yerinde kendi planları için koşturdu.

İngiliz istihbarat örgütü bu dönemde evrim geçirerek sanayiciler, bankerler, bakanlar ile karmaşık bir ağ örmüştü. Örneğin 1928'den 1963'teki ölümüne kadar İngiltere Merkez Bankası'nda müdür olarak görev yapan ve Londra Finans Merkezi'nden Sir Charles Jocelyn Hambro, savaş zamanındaki ilk prototipinden (OSS) başlayarak savaş sonrasında da CIA'nın tüm lider kadrosunu eğiten İngiliz istihbaratı Özel Harekât Yönetimi'nin de başındaydı. İngiliz istihbaratı ajanlardan veri temin eden geleneksel bir servis olmak yerine bankacılık, gemicilik, sanayi ve ülkenin diğer güçlerini bir araya getiren masonluk benzeri bir ağ işlevi gördü. Bu ağ 1846'da başlayan serbest ticaret çağında, hiçbir şeyden kuşkulanan yabancı ekonomiler üzerinde müthiş bir etki yaratıyordu³. Oxford ve Cambridge üniversitelerinden mezun olan bir grup İngiliz eliti 1890'lardan itibaren yarım yüzyıl boyunca İngiliz politikalarını yönetti. İçlerinde Dışişleri Bakanı Lord Albert Grey, Checil Rhoades, tarihçi ve istihbaratçı Arnold Toynbee, jeopolitikçi Halford J. Mackinder gibi isimlerin olduğu bu grup 1910'da Round Table'ı (Yuvarlak Masa) kurdu. Bu ekip, 1919'da Versay koridorlarında Uluslararası İlişkiler Kraliyet Enstitüsü'ne (Chatham House) dönüştü. Bu grubun amacı, Güney Afrika'dan Mısır ve Hindistan'a İngiltere'nin sömürge mülklerini birbirine bağlamaktı⁴.

Rothschild Ailesi

Küresel sermaye, küresel ölçekte her coğrafyada birbirine eklemlenmiş hiyerarşik bir aileler kümesidir⁵. Bunların en eskisi ve güçlüsü olan Rothschild ailesi 'dünyayı yöneten aile' diye bilinir. Dünyada olan her siyasi ve ekonomik gelişmeyi, çıkarlarına uygun düşecek şekilde düzenlemiş bir ailedir. Bütün dünya savaşlarında parmağı olan ve savaşların kaderini tayin eden aile olarak bilinir. Kazanmasını istediği ülkeye büyük oranda silah desteği verir ve kazanmasını sağlar. Ailenin geçmişi 16. yüzyıla dayanır. İngiliz Kraliyet Saraylarında kralın

³William Engdahl: Petrol Para İktidar, Anglo Amerikan Politikası ve Yeni Dünya Düzeni, ALFA Yayınları, (İstanbul, 2008), s.11.

⁴Engdahl: a.g.e., (2008), s.65.

⁵Küresel sermayeyi yöneten aileler, şirketleri ve bağlı vakıf, üniversite ve araştırma kurumları için bakınız, Mahmut Rışvanoğlu: Küresel Şirketler İmparatorluğu, Doğu Kütüphanesi, (İstanbul, 2005).

<http://www.turansam.org>

*****

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

yaverliğini yapan bir aile olarak ortaya çıkmıştır. Kralın izlemesi gereken siyaseti ve dış politika stratejilerini bu aile belirlemiş, bununla da yetinmeyip kraliyet saraylarındaki tüm ihaleleri kazanarak hatırı sayılır bir servetin de sahibi olmuşlardır. Faaliyet alanını iyice geliştirip derinleştiren Rotschild ailesi, Avrupa'daki tüm imparatorlukların saraylarında söz sahibi olmuştur. Sadece İngiltere'de değil, Avrupa'nın dört bir yanında tarımla uğraşan insanlara yüksek faizle kredi vererek, altın ve gümüş komisyonculuğu yaparak, servetlerini iyice büyümüşlerdir. İngiltere ile Fransa arasındaki savaşta İngiltere'ye savaşa girmesi için faizli borç olarak 35 ton altın vermişler; İngiltere, borcunu ödeyemeyince, İngiliz Merkez Bankası yani 'Bank of England' Rotschild ailesine devredilmiştir. 19. yüzyıldan itibaren aile İngiliz ve Fransız Merkez Bankası ile Amerikan Federal Rezerv Bankasını ele geçirmiş ve halen sahibidir. Aile, ayrıca Vatikan Papalık servetinin de yönetimine sahiptir.

Dünyada tek bir Musevi imparatorluğu kurulması amacına çalışan aile, Waterloo Deniz Savaşı, Amerikan İç Savaşı, I. ve II. Dünya Savaşlarından büyük paralara kazanmış ve Rusya'da Bolşevik Devrimi'ni finanse etmiştir. Musevi İhtiyar Meclisi ve Siyonist hareketi her zaman desteklemiş olup, Osmanlı İmparatorluğu döneminde Siyonizmin kurucusu ve Rothschild ailesinin yakın dostu Teodor Herzl, II. Abdülhamit'ten Filistin'de kurulacak bir Musevi devleti için toprak istemiştir⁶. Savaşların finansmanı ve borsa spekülasyonu dışında Rothschild ailesi akrabalık bağları sayesinde Çin'de afyon ticaretini ele almış ve bu ülkenin afyon kullanımını yasaklaması üzerine İngiltere'yi Çin'i işgale zorlamıştır. Aile dünyada Musevi hâkimiyeti için özgürlük, piyasa ekonomisi, Avrupa Birliği, gümrük duvarlarının kaldırılması, BM gibi kavramları 1800'lü yıllardan beri kullanmıştır. Rotschild, Milletler Cemiyeti'nin (MC) kurulmasında da Woodrow Wilson'u kullandı. MC'nin kurulması barıştan sömürü düzenine geçişte en büyük adım idi. Woodrow Wilson, "Osmanlıyı Avrupa'dan atma zamanı gelmiştir" diyen ve Osmanlıyı bölme planları yapan ABD Başkanı idi.

Hitler ile II. Dünya Savaşı'nda büyük darbe olan Rothschild ailesi Amerikayı savaşa sokarak dünya üzerindeki gücünü sağlama aldı. Rothschild ailesi, faiz prangasını kullanarak hem siyasi yönetimleri kendilerine bağlamış, hem de bu yolla büyük gelirler elde etmiş, servetlerine servet katmışlardır. Tabii servetlerini katlamalarına paralel olarak yönetimler üzerindeki etkileri ve güçleri de artmıştır. İşte bu etki ve güçlerini kullanarak, başta İlluminati şebekesi olmak üzere destekledikleri bütün karanlık teşkilatların ve masonik örgütlerin elemanlarının istedikleri yerlere gelmelerini sağlamışlardır. Bu gizemli kurgular, kendilerine siyaset meydanında "parlak" bir gelecek hazırlama hayalleri yapanların ağlarına düşmelerini kolaylaştırmıştır. 1940 yılında ailenin serveti, ABD GSMH'nin iki katı idi. Bugün de Rothschild ailesinin izleri George Soros'un kaynağı bilinmeyen serveti, Turuncu Devrimler, 11 Eylül 2001-Afganistan Savaşı bağlantısı, Taliban sonrasında Afganistan'da artan afyon üretimi, çeşitli ülkelerde oluşturulan yandaş medyalar, yabancı fonlarla desteklenen köşe yazarları, Büyük Ortadoğu Projesi ve nihayet İslam ülkelerindeki özgürlük hareketlerinde aranmalıdır.

Rotschild adı savaşlar, gizli örgütler, finans piyasalarındaki kontrolleri gibi zamanın şekillendirilmesi ve yön verilmesi konusunda en şüphe duyulan isim olagelmiştir. Aile çok uluslu şirketlerdeki ortaklıklarıyla küresel ekonominin mimarı olmanın yanısıra hükümetler

⁶George Armstrong: Rothschild Para İmparatorluğu, Çev.: Mert Akcanbaş, Destek Yayınları, (İstanbul, 2013).

<http://www.turansam.org>

*****

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

üstü örgütlenmelerde de söz sahibidir. En zenginler sıralamasında da pek isimlerinin geçmemesi hâkimiyet sahalarının gün ışığına çıkmasını önlemek adına yapılan planlı bir girişimdir. Yine de BP, Shell, De Beers ve HSBC en çok bilinen Rothschild şirketlerinden bazılarıdır. Dünya altın ve para rezervinin neredeyse %30'unu elinde tutan bu aile, HSBC'yi kurabilmek için İngilizlerin Çin seferlerini organize ve finanse etmişlerdi. Japonya Nomura menkul değerler şirketinin tepe yönetimi bu ailenin kontrolünde olup, Japonya'da tröst konumdadır. 2002 başında servetleri 7 trilyon dolar olarak tahmin edilmiştir. ABD'nin milli geliri ise 17 trilyon dolar civarındadır. Başkanlar, cumhurbaşkanları, başbakanlar, sivil toplum liderlerinin onlar için basit bir hizmetkâr ve piyondan öte değerleri yoktur. Son 150 yılda Avrupa'daki birçok savaş, İngiltere'nin girdiği hemen hemen her savaş onlar finanse etmiştir. Elmas ve petrol gibi birçok yeraltı kaynaklarının neredeyse sınırsız denecek miktardaki kullanım hakkı da bu aileye aittir. Bu aile fertlerinin her biri, dünyanın gelişmiş, ya da gelişecek olan ülkelerinde, çok derin faaliyetler sürdürmek üzere dağılmışlardır.

Rockefeller ve Amerika'yı Kuranlar

ABD'nin iç savaş sonrasında kurulmasına ve kapitalizmin bu ülkede yerleşmesine kısa sürede büyük birer servet yapan üç adam öncülük etti ve 35 yıl içinde ülkenin kaderini değiştirdiler. Bunlar petrol tekeli eline geçiren John De Rockefeller, ülkenin elektriğini sağlayan J.P. Morgan ve en büyük müşterisi ABD ordusu olan çelik imparatoru Andrew Carnegie idi. Önceleri işe viski kaçakçılığı ile başlayan daha sonra 1870'de kurduğu Standard&Oil' ile gazyağı satan Rockefeller, içten yanmalı motorların keşfi ile petrol işinden Amerikanın en zenginlerinden biri oldu. İlk motoru yapan ve fabrikasını kuran ise Henry Ford idi. J.P Morgan, General Electric yanında babasından miras aldığı bankacılıkta ilerledi ve o zamanın parası ile 100 milyon dolar borç vererek ABD hükümetini iflastan kurtardı⁷. Cornelius Vanderbilt (1794-1877) ise Amerikan gemiciliği ve demiryollarını geliştirerek 100 milyon dolardan daha fazla bir servet yapmıştı. J.P. Morgan'ın işçi çıkararak verimliliği artırma ve kovulmayanları ise ucuza çalıştırma konsepti olan "Morganization" anlayışını Rockefeller ve Carnegie izledi. Bunların zalim kapitalizmi ülkede büyük bir yoksul kesim ve bir dip dalgası yarattı ama 1896 seçimlerinde ittifak yaparak kendi adamlarını (Cumhuriyetçi William McKinley) başkan seçtirdiler.

C.P. Morgan'ın 1921'de kurduğu ABD Dış İlişkiler Konseyi (CFR⁸) bugün küresel sermaye için ana çatıyı oluşturmaktadır. CFR'nin 1921-1932 yılları arasında ilk direktörlüğünü yapan Paul Warburg Amerikan Merkez Bankası'nın başlıca sermayedarlarından olan Alman kökenli Warburg ailesinden gelir. Yine CFR ile bağlantılı Rockefeller, Rothschild, J.P. Morgan ailelerinin uzantıları bu kuruluşun tepe noktalarındadır. Rockefeller, ailesi bir bakıma, Rothschild'lerin ABD'deki kolu durumundadır, bu ailenin oluşmasındaki en büyük finansörlerindendir. Dünyadaki ilk 10 şirketin 7'si bu iki hanedana aittir. Amerika'daki Musevi lobisinin başını çeken Rockefeller ailesi, Amerikan dolarını basan, 1000-1500 kişiden oluşan bir ailedir. İlluminati örgütünün saygın üyeleri de bu ailedendir. CFR, ABD politika planlama şebekesinin ana örgütü olarak tanımlanmaktadır. II. Dünya

⁷ History (TV) Channel: The Men Who Built The America, (May 2013). <http://www.history.com/shows/men-who-built-america>

⁸ CFR: Council On Foreign Relations.

<http://www.turansam.org>

*****

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

Savaşın çıkmasında etkili rolleri vardır. ABD'nin doğal kaynaklar üstünde egemenliğinin sağlama alınması ve ham madde kaynağı ülkelerden mal ihracatının güvenceye kavuşturulmasının tek yolu ulus-devlet direncinin kırılmasıdır. CFR bu amaçlara uygun olarak, 'tek dünya-tek devlet' prensibi paralelinde küresel bir parasal yönetim düzeninin oluşturulması önerisinde bulunmuş ve 1942'de kalkınma projelerine uygun bir ad ile 'Yeniden Yapılanma ve Kalkınma için Uluslararası Bankası'nın (IRDB veya sonraki Dünya Bankası) kuruluş çalışmalarını yapmıştır.

Birinci Dünya Savaşı'ndan beri dünyayı şekillendiren esas itibariyle uluslar üstü Amerikan sermayesinin kontrolünü elinde bulunduran perde arkası güçlerdir. Dünya para piyasasının denetimini sağlamak üzere 'Uluslararası Para Fonu (IMF)'nin yasal ve teknik çalışmaları da CFR tarafından yapılmıştır. Böylece Rockefeller, Mellon, DuPont, Rothschild vb. bankacıların oluşturduğu özel bankalar karteli; Federal Reserve System (Federal Merkez Bankası) vasıtası ile hükümete para akışını, para değerini ve faiz oranlarını dikte etmeye başlamıştır⁹. CFR, Rockefeller ailesi başta olmak üzere çokuluslu şirketler ve finans odaklarının sahipleri ve üst düzey yöneticileri ile vakıf temsilcilerini, kapalı-gizli oda (think-tank) üyelerini, CIA'ye hizmet verenleri, CIA'ye eleman yetiştiren devlet üniversitelerinin elemanlarını, muhafazakâr (demokrat ve cumhuriyetçi muhafazakâr) siyasetçileri, devletin dışişlerinde ile dış misyonlarda görev yapanları, George Soros ve adamları gibi para piyasası oyuncularını buluşturmaktadır. Soros aslında Hedge fon sihirbazı ve Soğuk Savaş'ın finansörüdür. Küreselleşme, NATO, Avrupa Birliği, Birleşmiş Milletler, serbest pazar ekonomisi, çok partili demokrasi ve savaşlar bu ailelere hizmet etmektedir.

Küresel Sermayenin Kimliği

Küresel sermayenin çok öne çıkmasa da ideolojik bir kimliği vardır. Bu gücün mensupları sadece şirket sahiplerinden oluşmamakta; üst düzey yöneticiler, akademisyenler, siyaset adamları gibiseçkinler de bu güce katılabilmektedir. Küresel elit tabakanın izleri bu yapı içinde birbiri ile ilişkili üç temel örgüt içinde bulunabilir; CFR, Bildelberg ve Tri Lateral Komisyon¹⁰. İki ana grup olan İsviçre-Basel'deki Rothschild ailesi ile ABD'deki Rockefeller arasında çekişme vardır. Bunlardan ilki ABD'deki Cumhuriyetçileri diğeri demokratları desteklemektedir. Hedefleri aynı metodolojileri farklıdır. Küresel sermayenin üç halka biçiminde özetleyebiliriz. Bunlardan birincisi çekirdeği oluşturan aileler ve onların yer aldığı CFR, Chatham House gibi yapılardır. İkinci halka (birinci halkanın örtüsünü sağlayan) çeşitli popüler devlet adamları, iş adamları, akademisyenler, şarkıcılar, film sanatçıları bir araya getiren Bilderberg, Davos gibi platformlardır. Bu yapılanmanın legal boyutunda CFR, Bildelberg, Trilateral komisyon, DTÖ ve IMF gibi örgütler varken, illegal boyutunda ise evanjelikler, illüminati gibi yapılar bulunmaktadır. Bu sistem İsviçre Basel'de Rothschild'in başında olduğu BIS (Uluslararası Ödemeler Bankası) tarafından yönetilir. Küresel sermayenin para planlama merkezi (City) Londra'dadır. Aksiyon merkezleri ise Wall Street, Belçika-Brüksel ve Singapur'dadır. Bu sistemin tamamı BIS tarafından 600 bin terminal ile kontrol edilir. Küresel elit tabakanın güç merkezini; ABD ve Batı Avrupa'da yönetimlerin arkasındaki

⁹ Turgut Gürsan: Yeraltındaki Gizli Dünyalar, Delis Kitaplar, (İstanbul 2003), 194.

¹⁰ Sr. Robert Gaylon Ross: The Elite Don't Dare Let Us Tell the People, Ross International Enterprises (RIE), (San Marcos, 2004), 3-26.

<http://www.turansam.org>

*****

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

asil gücü temsil eden genellikle enerji sektöründeki şirket yöneticileri-medya patronları ve onlara teorik açıklamalar sağlayan düşünce kuruluşları-üniversiteler temsil etmektedir. Bunların dışarıdaki kolları ise hedef ülkelerde simetrik yapılar edinen ve topluma nüfuz eden vakıflar, STÖ'leri, NGO'lar gibi toplumun değişik katmanlarına hitap eden kuruluşlardır.

Zürih'teki İsviçre Federal Teknoloji Enstitüsü tarafından 43.000 ulus aşan şirketin ilişkilerin incelenmesinden çok küçük bir çekirdek şirket grubunun küresel ekonomi üzerinde orantısız bir güç sahibi olduğu ortaya çıkmıştır¹¹. Bu dev, avcı çekirdek grup birbirine sıkı sıkıya bağlı 147 şirketten oluşmaktadır. Bu ultra-zengin grup arkasında katma katman birbirine geçmiş pek çok şirketi saklamakta ve en zengin 500 şirketi kontrol etmektedir. Bu zengin tabaka ABD Merkez Bankası (FED) sistemini kontrol eden Wall Street bankaları ve Avrupa'daki uzantılarından oluşmaktadır. Finansal kapitalizmin kalbindeki iki direk olan 'Wall Street' ve 'City of London' arasındaki ilişkiyi anlamak cebimizden paranın nasıl çalıştığını anlamak açısından önemlidir¹². Sistemin zirvesinde İsviçre-Basel'de özel bir banka olan ve dünyadaki merkez bankalarını kontrol eden BIS bulunmaktadır. Merkez bankalarının merkez bankası olan BIS, IMF ve Dünya Bankası'ndan para beklemekte olan ülke merkez bankalarına "köprü borçları" verir¹³. Adam Lebor'a göre; BIS, 21. yüzyıl şartları ile uyumlu olmayan bir şekilde seçkinler topluluğu, şeffaf olmayan ve anti-demokratik bir kurumdur. Banka çalışanlarının dokunulmazlıkları, kendi vatandaşları ve hükümetlerine karşı sorumlu olmamaları kuralını devam ettirmektedir¹⁴. Merkez bankaları diğer ülkelerin hükümetlerini kaçıış olmayacak şekilde borçlandırırılar. Bu borç o ülkenin parasını ve varlıklarını çalmak için meşruiyet sağlar. Uluslararası bankacılar temel olarak iki yöntemle güç ve etki kurdular¹⁵; (1) Bütün parayı almak ve borçları az bulunan bir meta (genellikle altın) üzerinden ödetmek. (2) Hükümetin ve siyasi otoritenin kontrolünden tüm mali vasıtaları almak, özel bankacılığı çıkarları için kullanmak. Ultra-zengin uluslararası bankerler, küresel bir finans sistemi içinde hâkimiyet ve kontrol kurmuşlardır¹⁶.

Küresel ekonominin merkezinde olan 10 finansal aktör şunlardır; Barclay's (İngiltere), Capital Group Companies (ABD), Fidelity Investments (ABD), AXA (Fransa), State Street Corporation (ABD), JP Morgan & Chase (ABD), Legal & General Group (İngiltere), Vanguard Group (ABD), UBS (İsviçre), Merrill Lynch (ABD). Bu 10 şirket küresel finansal ağın %19.45'ini kontrol ederken, ilk 50 şirket ele alındığında yaklaşık %40'ını kontrol etmektedir¹⁷.

¹¹ Andy Cohlan, Debora MacKenzie: The Capitalist Network That Runs The World, New Scientist, (24 October, 2011). http://www.newscientist.com/article/mg21228354.500-revealed--the-capitalist-network-that-runs-the-world.html#.UxR4L-N_v3Q

¹² Michael A. Peters: The Crisis of Finance Capitalism and the Exhaustion of Neoliberalism, Truthout, (21 July, 2013). <http://truth-out.org/opinion/item/17536-the-crisis-of-finance-capitalism-and-the-exhaustion-of-neoliberalism>

¹³ Frank de Varona: The Bank for International Settlements Who Rules the World, Enviado por ei en, (Septiembre 17, 2013).

<http://eichikawa.com/2013/09/the-bank-for-international-settlements-who-rules-the-world.html>

¹⁴ Adam Lebor: Tower of Basel: The Shadowy History of the Secret Bank that Runs the World, Public Affairs Publisher, (2013), p.35.

¹⁵ Des Griffin: Fourth Reich of the Rich, Emissary Publications, (1994), p.231.

¹⁶ Carroll Quigley: Tragedy & Hope, GSG and Associates, (1975), p.342.

¹⁷ Washinton Post: 10 Firms that Rule the World, (07 Nov, 2012).

<http://www.turansam.org>

*****

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

Çok güçlü bu finansal kurumlar aynı zamanda büyük ölçüde birbirileri ile irtibatlıdır. Yani bu ağ içinde yalnızlığa yer yoktur, tam kontrol için aşırı derecede girift bir şekilde birbirlerine bağlanmışlardır. ABD'deki iş dünyası ve bankacılık birbiri ile işbirliği halindeki iki merkez tarafından kontrol edilmekte idi. Biri merkezi New York'ta olan J. P. Morgan ve şirketi, diğeri Ohio'daki Rockefeller ailesi. ABD'de halen altı ana banka vardır ve bunlar Federal Rezerv Sisteminin çoğunu kontrol eder. Rockefeller ailesi iki ana bankanın sahibidir; J.P. Morgan Chase ve Citigroup. Rothschild ailesi de iki ana bankayı kontrol etmektedir; Barclay Bank ve State Street Bank. Bu iki aile ana bankaları kontrol ederek FED'i, FED ise ABD ekonomisini kontrol etmektedir¹⁸. Amerikan bankacılık oligarşisi altı dev bankadan oluşur; Goldman Sachs, Morgan Stanley, JPMorgan Chase, Citigroup, Bank of America ve Wells Fargo. Bunların varlıkları ABD toplam ulusal üretiminin %60'ına eşittir.

KÜRESEL SERMAYENİN EYLEMLERİ VE BUGÜNÜ

Küresel Sermaye ve Savaşlar

Birinci Dünya Savaşı'nın en iyi saklanan sırlarından biri İngiltere'nin Almanya'ya savaş ilan ettiği 1914 Ağustos'unda hazinesinin tamtakır boş olması ve maliyesinin iflas etmiş olmasıdır. İngiltere'ye verilen gizli kredilerin arkasındaki beklenti ise Osmanlı'dan koparılacak petrol bölgeleri ile ilgili paylaşım planları idi. Zafer borç para ile kazanıldı ve bu paranın kaynağı Wall Street'ten J.P.Morgan & Ortakları'nın Amerikan tasarrufları idi¹⁹. Versay'da kapalı kapılar arkasında pazarlıkları yapan Morgan'ın adamları idi ve İngiltere'nin borçları sessiz sedasız Amerika'ya yüklendi. Başlayan Anglo-Amerikan ortaklığının ABD'deki ayağı olarak Dış İlişkiler Konseyi (CFR) kuruldu. Ancak, Rockefeller'ın Standart Oil şirketi pay beklerken Ortadoğu'yu tek başına sömürme derdindeki İngiltere'nin Dışişleri Bakanı Lord Curzon, ABD elçisine Ortadoğu'da Amerikan şirketlerine verilecek hiçbir imtiyaz olmadığını bildirdi. 1922'de Alman tehlikesinin tekrar belirmesi Anglo-Amerikan çekişmesini zorunlu bir mütarekeye götürdü. Anglo-Amerikan ortaklığı, 1927 yılında "Yedi Kız Kardeşler"²⁰ adı ile tanınan bir İngiliz-Amerikan petrol kartelinin kurulması ile resmiyete döküldü ve Ortadoğu'daki paylaşım tekrar düzenlenerek Amerikalı Rockefeller ve Mellon ailelerine Irak ve Kuveyt petrolerinden önemli paylar verildi.

Almanya, New York ve Londra'dan kredi alarak (Dawes Planı) borçlarını ödedikçe daha çok borçlandırıldı ve bu 1929 yılına kadar devam etti. Almanya'yı soyma işi J.P. Morgan'ın kontrolündeydi. İngiliz banka yöneticisi Montagu Norman, ABD Federal Merkez Bankası'ndan (FDR) faizlerini yükseltmesini isteyince büyük çöküş meydana geldi. Bu çöküş Almanya'daki fonların kütle olarak çekilmesine neden olurken, Almanya'yı da Hitlerin kucağına itti. Musevileri sevmeyen Norman, Hitleri finanse etti çünkü onun Rus tehlikesini de durduracağını düşünüyordu. Hitler'in 1930 seçimlerinde 6 milyondan biraz fazla oy almasında Londra'daki uluslararası bankacılık etkili oldu. 1932'de ise Nazileri finanse ederek

http://www.washingtonpost.com/blogs/wonkblog/post/the-10-firms-that-rule-the-world/2011/11/07/gIQAqR3KvM_blog.html

¹⁸ Antony C. Sutton: Wall Street and the Rise of Hitler, GSG and Associates, (1976), p.125.

¹⁹Engdahl: a.g.e., (2008), s.76.

²⁰ 1932'de Anglo-Amerikan dünyasının en büyük petrol şirketleri; Esso, Mobil, Gulf, Texaco, Chevron, Shell, BP.

<http://www.turansam.org>

*****

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

Adolf Hitler'in 1933'de Reich Şansölyesi olmasına yardım ettiler. Hitler ise Norman'ın dostu Schacht'ı Maliye Bakanı yaparak yanıt verdi. II. Dünya Savaşı'nda İngiltere, ABD'yi savaş sokarak kendini kurtardı. Üstelik savaşın finansmanını gene Amerikalılara yüklemişti. 1870'lerden itibaren İngiliz hegemonyası inişe geçerken onun halefi olabilmek için yarışan ABD ve Almanya arasındaki mücadeleyi II. Dünya Savaşı'nın sonunda ABD kazandı²¹. II. Dünya Savaşı sonrasında ekonomik dinamiklerinin gücü ile yükselerek hegemonyayı İngiltere'den devralan ABD, ekonomiye dayalı bir ideolojiye sahip olduğundan küresel hâkimiyeti de daha çok ekonomik başarılarına dayalı idi. İngilizler için şimdi sırada Anglo-Amerikan özel ilişkisini yenileyerek gene Amerikalıları maniple etmekte. Britanya 1950'lerde her şeyi tehlike altında atmaktansa ABD'nin desteği ile gücünü çok daha karlı olan dünya petrol ve stratejik hammadde imparatorluğu çevresinde topladı.

Soğuk Savaş döneminde ABD gündeminin ana çerçevesini; ABD hegemonyasının kurgulanması ve Soğuk Savaş'ın idaresi, SSCB'nin çevrenmesi, Vietnam Savaşı ve iç politika konuları (uzay programları başta olmak üzere teknolojik ve ekonomik gelişmeler, bütçe açıkları, yeni toplumsal ve kültürel programlar) teşkil etti. ABD dış ve güvenlik politikalarının ana hedefi, küresel boyutta sermaye, mal ve hizmet dolaşımına imkân sağlayan serbest ticaret sistemini uygulamak ve dünyanın kendisi için kritik bölgelerinin kendi çıkarları için istikrarını sağlamaktı. Bu maksatla, ABD'ye göre serbest ticaret uygulamaları ve demokratik gelişmeler tüm dünyada yaygınlaştırılmalı idi. Çokuluslu şirket imtiyazları için yapılan müdahale 1953'de İran'da Şah'ın geri getirilmesine yardım etti. 1954'deki Guatemala müdahalesi de benzer amaca hizmet ediyordu. Küresel ekonomik entegrasyonu geliştirmek isteyen ABD Üçüncü Dünya'da bağımsız ülkeler kurulmasından yanaydı²². 1960'ların sonuna kadar devam eden Açık Kapı Politikası ABD müdahalelerine yol açtı. Vietnam Savaşı, 1968 yılından itibaren ABD politikalarında önemli bir dönüşüm başlattı. Vietnam'daki uzun savaş, dünya düzeninin 1970'lerde şahit olduğu krizlere eşlik etti. Amerikan toplumunda yarattığı bölünme ve tetiklediği kültür savaşları, önce Reagan döneminde daha sonra da 2000'li yıllarda iktidara gelecek yeni siyasi ve toplumsal oluşumları tarih sahnesine çıkardı²³. Uzakdoğu'dan, özellikle Japonya'dan yapılan ucuz ithalat da uluslararası ekonomik dengeleri dönüştürdü.

ABD ve SSCB değişik politikalar yolu ile kendi blok ve güvenlik ilişkileri oluşturdu, bloklarını güçlü tutmaya çalıştılar²⁴. ABD güvenlik politikalarının 1940'lardan beri iki temel amacı bulunmaktaydı²⁵; (1) Liberal bir siyasi ve ekonomik dünya düzeninin geliştirilmesi. (2) Komünist güçlerin çevrenmesi ve caydırılması. Buna sonradan iki hedef daha eklendi; (3) Ortadoğu petrolüne garantili nüfuz. (4) Terörizmle küresel mücadele. Sert güç ile bu müdahaleleri yapmak pahalı ve gürültülü olduğu için 'yumuşak güç' kavramı

²¹ İlhan Uzgel: Hegemon Güç Kutusu, Edt.B.Oran, Türk Dış Politikası, C.I, İletişim Yayınları, (İstanbul, 2003), s.31.

²² Stephan G. Rabe: Controlling Revolutions: Latin America, American Policy 1961-1963, Oxford University Press, (New York, 1989), p.105-122.

²³ Mehmet Akif Okur: Emperyalizm, Hegemonya İmparatorluk, a Kitap, (Ankara, 2010), s.508.

²⁴ William S.Borden: The Pasific Alliance: United States Foreign Economic Policy and Japanese Trade Recovery: 1947-1955, University of Wisconsin Press, (Madison, 1984), p.220.

²⁵ Richard K. Betts: The New Politics of Intelligence: Will Reforms Work This Time?, Foreign Affairs, (June 2004), p.5.

<http://www.turansam.org>

*****

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

geliştirildi ancak bu da yetmeyince fikirler savaşını kazanmak için ‘akıllı güç’ kavramı ortaya atıldı. Türkiye gibi müttefik ülkeler için ise ‘karşınıza almadan yanına almak (co-optation)’ stratejisi seçildi. 11 Eylül 2001 “operasyonu”, Afganistan ve Irak’ın 2003’te işgali, 2008’de patlatılan mali kriz, Wikileaks, Arap Baharı; bunların hepsi Yeni Dünya Düzeni projesi üzerinden küresel şoklar²⁶ temelinde operasyonlardı. Bu bağlamda Suriye krizinin kod adı ‘Leviathan²⁷’ olarak seçildi²⁸. Bununla da kalmayan küresel sermaye Mart 2009’da Pentagon ile küresel finans savaşı tatbikatı yaptı. Bu tatbikata 63 üst düzey finans uzmanı katıldı. Yeni stratejinin temelinde 1990’lardan beri kimlik ve rejim sorunları üzerinden ulus-devlet yapılarının istismarı bulunmaktadır. Ulus-devlet egemenliğine yönelik olarak geliştirilen; (kendi halkına karşı) koruma hakkı²⁹, önleyici darbe, terörle küresel savaş, kitle imha silahlarının yayılmasının önlenmesi, başarısız/serseri devletler, demokrasi geliştirme, serbest pazar, insan hakları dayatması, devlet dışı aktörler gibi kavramlar iç ve dış müdahale süreçlerinin kavramsal alt yapısı ve meşruiyet çatısı olarak kullanılmaktadır.

Yeni Dünya Düzeni & Dünya Devleti & Ulus-Devlet

Yaklaşık 80 yıllık geçmişi olan yeni dünya düzeni’nin iki büyük kuramcısı, Lord Rothschild ve David Rockefeller olmuşlardır. 1921’de, bu tasarı kapsamında, dünya siyasetini küresel sermayenin çıkarları doğrultusunda yapılandırıp yönlendirmek; küçük bir azınlık fakat dev bir maddi güce sahip seçkinlerin ve zenginlerin dünya egemenliğini gerçekleştirmek üzere CFR kurulmuştu. 1954’de kurulan Bilderberg’in amacı, ülkeleri ufak ufak devletçiklere bölüp, buralarda küresel sermayenin egemenliğini kurmak ve yeni dünya düzenini oluşturmaktır. 1973’de kurulan Trilateral Commission’un hedefi ise dünya devletini gerçekleştirmektir. Sayılan kuruluşların yönetim merkezi bu kuruluşlardan 13 temsilciden oluşan dünya yönetiminin en üst düzey çok gizli komitesi olan Küresel Stratejik Komite’dir. Komite başkanı Henry F. Kissenger olup, üyeleri arasında Zbigniew Brzezinski, George P. Shultz, James Baker, Donald Rumsfeld gibi tanınmış isimler bulunmaktadır. Dünya düzeninde hukuksal düzenlemelerin önemini savunurlar. Dünya devleti, varolan devletlerin BM çatısı altında bir araya gelmesiyle bir dünya devletine gidişi daha güvenli bulmakta, Dünya Ticaret Örgütü çatısı altında, küresel sermayenin emperyalizmi sayesinde, var olan devletleri parçalayarak bir küreselleşmeyi kendi çıkarlarına daha uygun bulmaktadır.

David Rockefeller Haziran 1991’deki Trilateral Commission toplantısında yeni dünya düzeni ile hedeflenenin seçkin elitlerin ve zenginlerin ulus üstü egemenliğine dayalı dünya hükümeti olduğunu açıkça ifade etmiştir. Alev Alatlı’nın ‘Yeni Dünya Düzeni Tarikatı³⁰’ adını verdiği elitler hedeflerine ulaşmak için rejim değişikliklerinin hedef alındığı düzeltme savaşları ve küresel ekonomik krizlerle bir dünya savaşı hazırlıyorlar³¹. İngiliz Chatham

²⁶ Ramazan Kurtoğlu: Küresel Ekonomik Kriz ve Yeni Dünya Düzeni, Sinemis Yayınları, 2. Baskı, Ankara, 2012.

²⁷ Serdar Turgut: Suriye Krizinin Kod Adı Leviathan, Haber Türk, (23 Temmuz 2012).

²⁸ Leviathan, Musevi mistisizmi Kabala kökenli bir deyim olup, mutlak güç ve kudrete sahip (tek) ‘Tanrı İmparatorluğu’ devletine atıftır.

²⁹ R2P (Responsibility to Protect)

³⁰ Alev Alatlı: Kabus, Everest Yayınları, 16. Baskı, İstanbul, Mayıs 2005.

³¹ Kurtoğlu: a.g.e., (2012), s.1.

<http://www.turansam.org>

*****

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

House, Tavistock Enstitüsü'nden ABD'nin CFR'na kadar düzinelere kuruluş aynı merkezden kontrol edilir ve yönlendirilirler. Hiçbir ilahi din ile bağları olmadıkları halde sadece kitleleri ve orduları ikna için 'dine başvuru' yapmaktadırlar. Bu anlayışın içinde semavi dinleri tek din haline dönüştürmek, bunun için de İslam'ı 'İbrahimi dinler' potası içinde eritmek de vardır. 11 Eylül 2001 ve sonrası savaşlar, 2008 mali krizi ve sonrasındaki ekonomik gelişmeler, Wikileaks hadisesi, Arap baharı ve İslam peygamberi Hz. Muhammed'e ve Kur'an'a yönelik seviyesiz saldırılar aynı merkezin organizasyonlarından bazılarıdır. Küresel sermayeyi kontrol eden elitler ödül mekanizmalarıyla ruhani dünya, iş dünyası, siyaset, sanat (sinema, müzik başta), kültür ve bilim alanlarında çok sayıda sivil toplum teşkilatı ve örgüt vasıtasıyla yönlendirme yaparlar³². Bunların en önemlilerinden ikisi Nobel ve Oscar ödüllüdür. Dünya devleti kurulması yolunda fikirler taşıyan diğer örgütler de Rotary ve Lions kulüpleridir.

Westphalia ile devletlerin egemen eşitlik ilkesine uygun bir sistem kurulmuştur. Ancak, bugünün küresel sermaye odaklarının hedefinde ise 'ulus-devlet' vardır. Yeni bir aşamaya gelen kapitalizm artık ulus-devlet sınırlarını çoktan aşmış, küresel boyutlara ulaşmış, kendi çıkar alanlarına ilişkin kurallarını koyar olmuştur. Modern dönemde ulus-devletlerle birlikte güçlenen kapitalizm bir müddet daha devletin sırtına binerek daha da güçlenecektir. Küresel sermaye artık ulus-devlet için bir yük olmaya başlamış, ikisinin çıkarı zaman birbirinin aleyhine işler olmuştur³³. 200 milyar dolar hazine desteği ile toplam değerleri 5 trilyon doları bulan iki şirketi kurtaran ABD sistemi, Lehman Brothers gibi Amerikan kapitalizminin sembollerinden birinin batışına seyirci kalması devlet sermaye ile yeniden hesaplaşmasının yeni bir adımı idi. Küresel sermaye ile ulus-devletin kozlarını paylaştığı ama sonunda muhtemelen dengelerin yeniden kurulacağı bir süreç devam ediyor. Küresel sermaye artık ulus-devleti aşan, ona rağmen kendi stratejisini geliştiren ve çıkarlarını gözetken ulus-devlet ile karşı karşıyadır. Bugün dünya genelinde uygulanan büyük bir algı yönetimi ile³⁴ devlet yapıları sözde demokrasi ve özgürlükler adına başka bir şeye dönüştürülmekte, oluşturulan ve ufalanan ikinci sınıf devletler topluluğu bir bütüne bağlanacağı güne hazırlanmaktadır.

Küresel Sermaye ve Petrol Mafyası

Petrol jeopolitiği 1882'den itibaren rekabet sahasına girdi. Dünya petrol rezervlerini ele geçirme ve yönetme savaşları, o tarihten beri siyasi mücadeleleri şekillendiren en önemli unsurlardan biri oldu. Az sayıda finansçı ve banker petrolün öneminin farkındaydı. Britanya istihbaratı ve hükümeti 1905 yılına gelindiğinde petrolün stratejik önemini anlamışlardı. Dünyayı on yıldan uzun süre sarsan 20. yüzyılın başındaki petrol savaşları İngiliz ve Amerikan petrol kartelinin kurulması ile neticelenen bir ateşkes ile sonunda bitmiştir. Kartel kendilerine dâhil olmayan yabancı şirketler ile baş etmek için farklı stratejiler geliştirmiştir. 1929'da İngiltere Merkez Bankası yöneticisi olan Montagu Norman menkul kıymetler borsasının batışını hızlandırdı. ABD faiz hadleri yukarı çıkartılarak, ülke tarihinin en çarpıcı mali ve ekonomik çöküşü meydana geldi. II. Dünya Savaşı'nın ardından büyük Amerikan

³² Ramazan Kurtoglu:Ekonomi ve Milli Güvenlik, İAU Ulusal Güvenlik Sertifika Programı, (21 Aralık 2012).

³³ Ömer Özkaya:Küresel Sermaye Ulus-Devlet Güreşi, YeniŞafak,Milli Gazete, (01.02.2011).

³⁴ Temel konsepti; "perception is more than reality".

<http://www.turansam.org>

*****

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

petrol şirketlerinin yükselişi New York bankacılık gruplarının uluslararası egemenliğinin yükselmesine zemin hazırladı. 1955’de Rockefeller’in Chase National Bank, Bank of Manhattan ve Brox County Trust ile birleşerek Chase Manhattan Bank haline geldi. II. Dünya Savaşı sonrası bölge petrolünün büyük kısmını elinde bulunduran Amerikan Şirketleri mevcuttu ve petrol ithalatı alışkanlıklar doğrultusunda dolar üzerinden yapılıyordu. ABD stratejisinin hedefi başta Ortadoğu olmak üzere dünya genelinde petrol ve ekonomi üzerinde denetim sağlayarak kendine bağımlı ilişkiler geliştirmekti. Stratejinin ikinci unsuru ise çok taraflı ticaretin önündeki engellerin kaldırılması idi³⁵.

İkinci Dünya Savaşı ilk petrol mücadelesi İran üzerinde İngiliz-Amerikan istihbarat işbirliği ile Musaddık’ı devirerek amacına ulaştı. 1957 yılında durgunluğu açmak için bulunan altın çocuk CFR ve Rockefeller grubuna katılan Harvard profesörü Henry Kissinger idi. Ona daha sonra başka üniversite hocaları da katıldı ve bunlar sonraki on yılların savaşlarının fikir babaları oldular. Londra ve New York mali eliti, oyunu istedikleri gibi oynamayan, Avrupa’nın bağımsız olmasını isteyen De Gaulle’ün ipini 1968’de Fransa’daki öğrenci olaylarını hazırlayarak çektiler. Altın standardının çökmesi gene arka plandaki ailelere büyük bir fırsat vermişti. 1971’de ulusal güvenlik danışmanı olan Henry Kissinger’in amacı dünya ekonomilerini geliştirmek değil, denetim altında tutmaktı. Kissinger, 1973’de petro-dolarları ABD’ye döndürmenin de yolunu bulmuş, yedi kız kardeş inanılmaz gelirler sağlamıştı. Kissinger, Londra ve Washington’daki gizli ve güçlü kanalları mükemmel koordine ediyordu. Bu nedenle 1973’de Nobel Barış Ödülü aldı. OPEC’in petrol gelirleri dolarla ödenmiş ve bu dolarlar ABD ve Avrupa bankalarına gitmişti. Şimdi 1973 Mayıs’ında Saltjöbaden’de yapılan Bilderberg toplantısında belirlenen strateji gereği bu paralar kurban ülkelere bu sefer borç olarak verilecekti³⁶. Kissinger ve Londra ile New York’un mali kurumları savaş sonrası dünyanın eski altın değişim standardını kendi ‘petro-dolar standardı’ ile değiştirmişlerdi. Yapay olarak şişirilen petrol fiyatları manipüle edilerek tüm dünyanın zenginliğini küçük bir azınlığın ellerine akıttılar³⁷. Kamuoyuna yansıtılan tek suçlu ise OPEC idi.

Mayıs 1973’te İsveçli Wallenberg bankacılık ailesinin ziyarete kapalı ada malikânesi Saltsjöbaden’de 84 kişilik bir grup bir araya geldi. Burada OPEC petrol gelirlerinde %400 artışı ön gören bir fiyat artışı konuşuldu. Saltjöbaden toplantısının amacı beklenen petrol şokunu engellemek değil, ortaya çıkacak Petro-dolar akışını kontrol etmektir. İthal edilen petrolün fiyatının aşırı artışı, zorunlu tüketici ülkelerin ekonomik dengelerini alt üst edecekti. Hollanda Prensi Bernhard’ın Bilderberg grubu etrafında toplanan güçlü kişilerin amacı güç dengesini gerisin geriye Anglo-Amerikan mali çıkarları ve Amerikan Doları lehine çevirmek üzere dünyadaki sanayi büyümesine karşı bir hareket gerçekleştirmektir. Bilderberg yaklaşımı, dünya petrol fiyatlarını baş döndürücü bir şekilde arttıracak bir petrol ambargosu tetiklemektir. Özel ABD ve Avrupa bankaları, Bilderberg’in ‘petro-doları yeniden çevrime sokması’ stratejisi gereği, bu ülkelere borç vermek için sıraya girdiler. Amaç Anglo-Amerikan petrol şokunu dengeye oturtmaktır. 1974’de OPEC petrol gelir fazlasının yüzde yetmişini yurtdışına hisse senedi, bono, taşınmaz mal ve benzeri varlıklar olarak yatırıma dönüştürmüştür. Petrol

³⁵ Terence K. Hopkins, Immanuel Wallerstein: Geçiş Çağı, Dünya Sisteminin Yörüngesi: 1945-2025, Avesta Yayınları, Çev. N.Ersoy, (İstanbul, 1999), s.29.

³⁶Engdahl: a.g.e., (2008), s.214.

³⁷Engdahl: a.g.e., (2008), s.218.

<http://www.turansam.org>

*****

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

ithal eden az gelişmiş ülkeler ise, genişleme politikalarının büyük ölçüde petrole bağlı olmasının faturasını ağır ödediler. Politikalarını petrol ihraç eden ülkelerin Petro-dolarlarını kendi ülkelerine çekmek, fiyat artışlarını ürettikleri endüstriyel ürünler üzerine yansıtmak ve sermaye ve teknolojilerini başka enerji kaynakları adına kullanmak üzerine yoğunlaştırdılar. Bu politikalarında da başarıya ulaştılar. Petrol şokundan etkilendiler ama bu onlar için yıkıcı olmadı.

Clinton döneminde güç simgesi Maliye Bakanlığı idi, Bush döneminde ise Savunma Bakanlığı oldu. Hedefte terör ile mücadele görüntüsü altında dünya petrol rezervlerinin çoğunu denetleyen Ortadoğu vardı. Bush ve Cheney'in sıkı fıkı olduğu Teksaslı petrol şirketi Enron çökmek üzere idi ve Afganistan'dan Taliban ile 1997'de yapılan boru hatları görüşmelerinde bir sonuç alınamamıştı. 2001'de Taliban, ABD'den hala altyapı için yardım istiyordu ama 11 Eylül 2001 buna gerek kalmadan Afganistan'ın işgaline fırsat sağladı. Gerçek hedef Ladin değil, Orta Asya'dan gelecek boru hatlarının güzergâhını kontrol eden Taliban güçleri idi. Pakistan ile de güneydeki denize inen bir boru hattı anlaşması gizlice imzalandı. Bu savaş savunma bakanlığı bütçesinin 400 milyar dolara yükselmesine ve savunma sanayiine yaradı ve ABD, bölgede pek çok askeri üs edinmesini sağladı. Karzai, Kabil'e yerleştirilir yerleştirilmez yüzler Irak'a döndü. Irak'ta pek çok yalanın arkasına saklanarak işgal edildikten sonra petrol şirketlerine peşkeş çekildi. Parsayı toplayanların başında Condi Rice'in Chevron Texaco, İngiltere'den BP ve Shell ile Cheney'in Halliburton'ı vardı. Kaynak savaşlarını kazanan ABD, artık kimin ne kadar petrolü hangi fiyata alacağına karar verir hale gelmişti. Mümkün olduğu kadar sessizce Gürcistan, Pasifik adaları, Gine Körfezi, Libya, Sudan, Kolombiya gibi ülkelerde enerji dominoları örtülü yollarla yıkılmaya devam edildi.

Savaşların arkasında 'petrol şirketleri'nin, yani dünya piyasasına egemen olan BP-Amarco, Texaco-Chevron, Exxon, Mobil, Royal/Dutch Shell'in bulunmaktadır. Petrol şirketleri 1970'ler boyunca Ortadoğu ülkelerinin petrol sahalarını devletleştirilmesiyle kaybettikleri hakları yavaş yavaş geri almayı planladılar. Bu geri alma eyleminin Irak'la başladı ve ardından Suudi Arabistan, Kuveyt ve diğerleri ile devam edecektir³⁸. Orta Doğu'da petrol üreten ülkelerin, yönetimlerini sürdürmeleri ABD'nin çıkarlarına bağlıdır. Yoksa sonları Irak ya da Libya gibi olur. Petrol şirketleri kârlarının çok büyük bir kısmını, petrol sahalarına sahip olmaktan ve ham petrolü çıkarmaktan değil, 'taşıma-rafine etme-pazarlama' zincirinden gelen gelirlerden, yani 'petrol ticaretine hâkim olmaktan' elde ederler. Kendini sürekli olarak yenileyecek bir uluslararası kriz ortamı yüksek petrol fiyatlarını sürekli kılabilir ve böylece kârlılık oranını yüksek tutabilecektir. Ayrıca devamlı kriz-savaş ortamı, yine çok güçlü lobilere sahip olan 'savunma sanayiini' ve 'büyük inşaat sektörlerini' de besleyecektir. 11 Eylül 2001 saldırıları böyle bir 'sürekli savaş' fırsatını sağlamıştır. Petrol-silah koalisyonu'nun bugün Beyaz Sarayı istila ettiğini söylemek abartılı olmaz.

³⁸ Burak Ulman: Savaş ve Petrol Bağlamında Dünya Düzenini Anlamak, Foreign Policy, Sayı 25, (Mart-Nisan/Mayıs-Haziran 2003).

<http://www.turansam.org>

*****

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

Küresel Sermaye ve Finans Oyunları: 1980 sonrası

Arada geçen zamanda dolar aşırı değer kazanmaya başladı. Bunun üzerine 22 Eylül 1985 yılında New York'un ünlü Plaza Otelinde bir toplantı yapıldı. Toplantıya katılan ülkeler ABD, Batı Almanya, Fransa, İngiltere ve Japonya Maliye bakanlarıydı. Toplantıda alınan kararlarla doların değeri, özellikle mark ve yen karşısında düşürüldü. ABD başta otomobil ihracatı olmak üzere bazı sanayi dallarında üretimi canlandırmak istiyor, cari açıklarını geliştirmekte olan ülkelere yüklüyordu. Fakat halkın satın alma gücü düşüyordu. Paralar genellikle küresel sermayenin şirketlerinin elinde kalıyordu. 22 Şubat 1987 yılında bu sefer Paris, Louvre'de bu devletler tekrar bir araya geldiler. Yeni alınan tedbirlerle dolar'ın değer kaybetmesinin önüne geçildi. Japonya ihracatını genelde ABD pazarına yönelik yapıyordu. Bundan etkilenen diğer Asya ülkeleri bu örneği alarak, aynı pazara yüklendiler. Asya kaplanları diye adlandırılan devletlerin, kuvvetli döviz rezervleri yoktu. Piyasalarında talep yetersizliği mevcuttu. Büyümeleri yabancı sermaye girişine bağlıydı. Bankaları ihtiyaçları olan kredileri, küresel sermayenin bankalarından ucuza aldılar. Ülkelerindeki insanlara emlak almak ve ihracata dayalı üretim şirketleri kurmak için kullandılar. Büyümeleri ihracatlarının büyümesi ile sıcak para akışının kesilmemesine bağlıydı. 1985-1995 yılları arasında bu sistem işledi. Kredi hacminin devamlı büyümesi, piyasadaki aşırı ısınmaları beraberinde getirdi. Emlak fiyatları değerinin çok üzerindeydi. Hisse senetleri uçmuştu. Borçlar geriye ödenemeyecek vaziyete gelmişti. Kredi verenler en sonunda frene basmaya başlamıştılar.

Ihracatı yapan firmalar Japon iş adamlarının tekelinde idi ve üretimleri de bugün Türkiye'de olduğu gibi bir nevi fason sanayi şeklindeydi. Fakat üretim için gerekli ithalatı Japonya'dan yapıyorlardı. Kazandıklarından fazlasını bu ülkeye açık veriyorlardı. Dış ticaret açıkları günden güne artıyordu. Dolar-Yen arasındaki dengeler tersine dönmeye başlayınca, Japonlar işlerinin bozulmaya başlayacağını çabuk fark ettiler. Böyle altın yumurtlayan tavukları kaçırmamak için, hemen Japon hükümeti 100 milyar dolarlık Asya fonu kurma çabasını başlattı. O zaman suratlarında küresel sermayenin hiyerarşik yapısının tokadı patladı. ABD Hazine Bakanı böyle bir oluşumun IMF'nin itibarını yok edeceğini ileri sürerek veto etti. Kimsenin batmakta olan ülkelerin ve insanların sonunun ne olacağını umursamadı. Üretim Asya'ya kayması, kapitalizmi rahatsız etmeye başlamıştı. Çıkan kriz Asya ülkelerini geçici olarak geriletip, zaman kaybetmelerine neden oldu. Japon yeninin 1987 yılında aşırı değerlenmesiyle, Japon şirketleri üretimlerini yakın coğrafyada ki ülkelere kaydırmaya başladı. Japonlar bunun dışında ABD'de şirket hisseleri ve taşınmaz mallar satın almaya başladılar. İşler kötüye gitmeye başlayınca taşınmazların değeri epey aşağı düştü. Bunun sonucunda birçok Japon üst düzey yöneticisi harakiri yaptı.

Dışarıda bunlar olurken içeride Amerikan halkı gelir farklılıkları temelinde kutuplaşıyordu. Volcker, faiz hadlerini aşağı çekerek borçlanmayı yani kredi almayı kolaylaştırdı. Yatırım teşvik edilmek isteniyordu ama paralar alış-veriş merkezleri ve kumarhanelere gitti. Reagan döneminin savunma harcamalarını karşılamak için devlet diğer yandan borca girdi. Devletin paraları Wall Street bono tacirleri ve onların müşterilerinin rekor faiz gelirlerini ödemeye gidiyordu. İmdada petrol yetişti ve Suudi Arabistan'a baskı yapılarak fiyatlar aşağı çekildi. Bir yandan gayrimenkulde vurgunculuk hızla devam ediyordu. Reagan döneminde 1 trilyon dolar, spekülatif gayrimenkul yatırımlarına gitti. Komünizm çökünce

<http://www.turansam.org>

*****

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

yeni oyun sahası olarak Ortadoğu petrollerine nüfuz kararı daha 1989'da alınmıştı. 1980'lerdeki Anglo-Amerikan gerilim stratejisi İran-İrak savaşını istim üstünde tutarak silah satmayı öngörüyordu. Savaş bittiğinde Saddam'ı tuzağı düşürmek için Bağdat'a gelen Amerikalı iş adamları borçlarının yapılandırılması karşılığında petrol kaynaklarının büyük kısmını özelleştirmesini istediler. Beklendiği gibi Saddam planı reddedince Kuveyt'e 1990'a kadar verilen rolü değiştirip, petrol fiyatlarını düşürterek gelirlerini azalttıkları Irak'ın karşısına borçlarını ödemesi için diktiler. CIA, Kuveytli El Sabah ailesini işgalden birkaç saat önce kaçırırken, her nedense ülkesinin işgal edilmekte olduğunu söylemeyi unutmamıştı. Çöl Fırtınası harekâtının masrafları Almanya, Japonya, Kuveyt ve Suudi Arabistan'a ödetildi. ABD, bu savaştan 19 milyar dolar net kar sağladı. Yükselen petrol fiyatlarını ödemek için diğer ülkelere gene Batı dolarları gerekli idi.

Clinton yönetimi ve Wall Street müttefikleri ise serbest pazar, özelleştirme ve dolar demokrasisi yolu ile 1990'lar boyunca birbiri ardına bölgeleri doğrudan çekimleri altına alarak, Amerikan bankacılık, finans ve şirket nüfuzun karışımı ile Amerikan gücünü küreselleştirdiler. Doların değeri ile oynayarak Japonya'yı dize getiren ABD, aynı yöntemle borç tuzağına düşürdü Asya Kaplanlarını IMF'yi kullanarak bitirdi. Rusya da unutulmamış, Batı sermayesi ve dolar girişine bağımlı zayıf ve istikrarsız bir ekonomi için IMF reçetesi dayatılmıştı. Böylece Ruslar felakete sürüklendi, sanayi kompleksi parçalandı, enflasyon %200'ün üstüne çıktı. 15 Ağustos 1998'de Rusya dolar borçlarını ödemeyeceğini açıkladı. Ukrayna'da aynı vahşi işleme tabi tutuldu. Bu dönemde tüm Doğu Avrupa'da olduğu gibi NED, Soros ve diğer vakıflar, Batının medya ve sivil toplum örgütçüleri kendileri için açtırılan kapılardan Rusya içinde örgütlendiler. Washington, IMF üzerinden borçlarını ödeyemeyen Eski Yugoslavya'ya 1992'de toptan ekonomik ambargo uygulayarak iç savaş bizzat tetikledi ama dünyaya Belgrat'taki yoz diktatörlüğün eseri olarak algılatıldı. Sonunda IMF ve NATO'nun kölesi bir Müslüman devlet kuruldu. Balkanlardaki savaşın arkasındaki gerçek beklenti Orta Asya-Hazar-Balkanlar arasındaki enerji hatları ile ilgili düzenlemelerdi. Clinton dönemi, dünyanın en büyük mali balonunun, New York borsasının sönmeye başlaması ile bitti, birkaç içinde 7 trilyon dolardan fazla senet ortadan kayboldu³⁹. Clinton, Amerika'nın lehine acımasız bir holding küreselleşmesi takip etmişti. Bilderberg ve Trilateral Komisyonu kararları çerçevesinde, IMF sistemi dayatılarak milli kalkınma modellerini destekleyenler ezildi ve bunun adına 'sürdürülebilir kalkınma' denildi.

Küresel Sermaye ve Finans Oyunlarında 2008 Öncesi Dönem

Yeni Anglo-Amerikan monetarizminin doğmasına göre faiz oranının sınırı yoktu. Para dünyayı yöneten bir kral durumundaydı. Londra ve New York bankalarının aşırı faizlerini ödeyenler de onun itaatkâr uşakları durumundaydı. 19 Ekim 1987'de New York borsasında Dow Jones Endeksinde alım satım yapılan senetlerinin fiyatı 508 puanla tarihte görülmemiş şekilde düşmüştü. Durumun ABD'ne yapılan Japon ticaretine zarar vereceğini öne sürülerek, Japonya'ya yapılan Washington ricaları sonucunda milyonlarca dolar Tokyo'dan ABD ye aktı. Thatcher ve Bush yönetimlerinin üst düzeyleri, Amerika Birleşik Devletleri ve Britanya'nın dünyanın ve özellikle kıta Avrupası'nın petrol temininin merkezi olan yerde

³⁹Engdahl: a.g.e., (2008), s.347.

<http://www.turansam.org>

*****

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

askeri varlıklarını ortaya çıkarabilmek için bahane yaratmaya çalışmakta idi. Anglo-Amerikan planı, Saddam Hüseyin'in direnemeyeceği şekilde bir tuzak oluşturmaktı. Ocak 1991'de Irak bombalandı. Başkan Bush'un Suudi Arabistan'daki ABD ve Batının petrol çıkarılarını korumaktan çok daha farklı şekilde amaçları olduğunu kısa süre içinde Avrupa ve diğer ülkeler de anladı. Doğu Avrupa ekonomileri, çöl fırtınası harekâtıyla 1990 yılların sonunda Irak söz vermiş olduğu gibi petrol teslimatlarının kesintiye uğraması nedeniyle, dünya petrol fiyatları varil başına otuz Amerikan dolarının üstüne çıkmasının bileşik endeksiyle mahvoldu.

Clinton yönetimi ve onun Wall Street müttetikleri 1990 boyunca serbest pazarı bolluk ve refaha giden yol olarak gösterirken aslında bölgeleri doğrudan çekim altına aldılar. Sahnede gösterilen 'küreselleşme' adı altında ABD bankacılık, finans ve şirket nüfuzu yoluyla yoğunlaştırılan 'Amerikan gücünün küreselleştirilmesi' idi. Washington 1990'lar da Japon ekonomik modelini yok etti ve Doğu Asya'yı kendi çıkarlarına uygun şekilde yeniden şekillendirirken, önceliği Sovyet Birliğinin parçalanmasına verdi. Rus ekonomisinin çöküşü ardından Ukrayna'da aynı sonla karşı karşıya kaldı. IMF devletin döviz alım denetimlerine son vermesini emretti ve para birimi çöktü. Clinton başkanlığı, dava skandalları ve dünyanın en büyük mali balonunun New York borsasının sönmesiyle bitti. Yaklaşık bir ay içerisinde 7 trilyon dolarda daha fazla senet ortadan kayboldu. Ekonominin bu durumu Amerikalıların ve yabancı yatırımcıların zor duruma düşmesine neden olmuştu. Amerika'nın yeni imparatorluk stratejisi için, Irak petrolü ve bütün Basra Körfezi üzerinde askeri denetim tesis kurmanın getireceği menfaat sebebi ile yüksek maliyeti göze aldı. ABD hangi devletin hangi enerjiyi hangi fiyatta satın alabileceğine karar verecek durumdaydı. Yeni bin yılın başlangıcında askeri teknoloji ve güç tekeli neredeyse elinde tutuyordu. Dünyanın rezerv para birimini de emrinde tutuyor ve sanayileşmiş dünyanın çoğu varlığını kontrol edebilecek güçte olmuştu.

Ekonomi ve finansta asla tesadüf yoktur. Tüm dünyada 10 tane banka küresel finans piyasasını yönetmektedir. 2008 krizi önceden belli idi ve bu krizin hazırlanması 1978 yılındaki Washington Konsensüsü ile başladı. 2008 krizine giden yolda dönüm noktası, 1998'de Bill Clinton tarafından çıkarılan Glastical Kanunu oldu. Bu kanun ile yatırım bankalarının ticari bankacılığa girmesi önündeki engeller ile kaldıraç sınırlaması kaldırıldı yani borçlanma sınırsız hale getirildi. 1978 Washington Konsensüsü ile resmen başlatılan neoliberalizmin ekonomik modeli 2008 mali krizi ile birlikte çöktü. Bu çöküş iktisat ilminin de krizde olduğunu ortaya çıkardı. Yeni-sömürgeciliğin ekonomik modeli olan 'serbest piyasa ekonomisi' kendi siyasal düzenlemelerini de beraberinde getirecekti. Bu değişimin merkezi de 'ulus-devlet' olacaktı. Yeni-sömürgeciliğin toplumsal modeli 'orta sınıfın' var olması ve mümkünse 'genişlemesi' söylemi üzerine kurulu olduğundan, 'demokrasi' yaygınlaştırılacak ve böylece devlete hâkim (bürokrasi gibi) odakların gücü erozyona uğrayacaktı. Serbest piyasanın kendi kendini sağlığa kavuşturabileceğine artık kimse inanmıyor⁴⁰. ABD'nin iflasını ertelemesi yeni savaşlar ve gerginliklerden geçer. Fakat işgal ettikleri ülkede gerilla savaşı başladığında olaylar kâbusa dönüşmeye başladı. Ele geçirdikleri topraklarda krizi yönetmeyi becerememeleri daima pahalıya mal oldu.

⁴⁰ Klaus Ulrich: Almanya'nın Sesi Radyosu-Turquie Diplomatique, 15 Ekim-15 Kasım 2012, Sayı: 45.

<http://www.turansam.org>

*****

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

Küresel Sermayenin Bugünü

Küresel sermayenin stratejik amacı dünyada devletlerin çökertilmesidir. Küresel sermayenin ABD’de iktidarda olduğu 20 sene içinde, ABD vatandaşlarının toplam borcu 10 trilyon doları bulmuştur. GM ve Ford gibi şirketler ise fiilen ölüdürler. ABD’de durumu iyi giden "reel sektör" değildir, zaten pek reel sektör diye bir şey kalmamıştır. Hemen hemen her şey ithaldir ve bu hemen hemen ithal olan her şeyi satın alabilmek için ABD devleti, şirketleri ve vatandaşları sürekli olarak borçlanmak zorundadır. Bunu önlemek için ABD’de 2000 senesinde ABD’de bir meşhur tabiri ile bir post-modern bir darbe yapılmış ve "Küresel Sermaye" yönetimden uzaklaştırılmıştır. Küresel sermayenin ABD içindeki kalesi olan CIA’ya da Pentagon tarafından el konmuştur. Küresel sermayenin ABD devleti içindeki kalesi olan CIA ile Pentagon arasında devam eden rekabetin bir nedeni de bu çekişmedir. Küresel sermaye hiçbir coğrafyaya bağlı değil, sınırı olmayan bir yapıdır. Küresel sermayenin üs bölgesi Amerika olmakla beraber, tüm dünyadaki finans kaynaklarını kullanmaktadır. Örneğin Japonya, ABD’ye büyük oranda ihracat yapmaktadır; ama bu ihracatın bedelinin önemli bir bölümü Amerika finans piyasalarında tutulmaktadır. Bu Avrupa ve diğer dünya ülkeleri içinde geçerlidir.

2008 krizinde 60 trilyon dolar hortumlamalarına rağmen, Obama yeni iktidarında ekonominin kilit noktalarına Bush tarafından kovulmuş olan küresel sermayenin adamlarını getirdi. Ancak, gene de derin devlet artık savaşmak istemeyen Obama’nın başını yemeye çalışıyor. ABD’deki grup karşılıksız ve bol miktarda (yılda 40 trilyon) dolar basmaktadır. Böylece ABD dolarını ucuzlatarak Çin, Japonya, Rusya ve Avrupa ekonomilerini vurmaktadırlar. Buğday, arpa, pirinç ve kıymetli metallerin fiyatlarını artırarak enflasyonu azdırmaya çalışmaktadırlar.

Yüzeyde bir takım görünüşte demokratik devletler doğarken bunlar antidemokratik güçler tarafından kontrol edilecektir. Arap diktatörleri ve tiranlarının, örgütlü sermayenin çıkarlarına hizmet etmektedir. Bunlar, örgütlü sermaye tarafından şekillendirilen küresel sistemin unsurlarıdır. ABD ve AB, demokrasi ve özgürlüğün savunucuları değildir. Kleptokrasiyi desteklerler. Kleptokrasi, farklı biçimler alabilir. Demokratik veya otoriter olabilir. Başlıca ön koşulu, ulusal seçkinlerin Batı Avrupalı ve Amerikalı kapitalizme meydan okuduğu Rusya veya İran’daki gibi sadece yerli kapitalist seçkinlere değil, küresel kapitalist sınıfa hizmet etmesi gerektiğidir.

ABD’deki ve AB ülkelerindeki hükümet ve devlet adamları adeta sermaye sınıfının temsilcileri olarak hizmet ederler. Küresel sermayenin fonlarının %70’i dolar bazındadır. ABD, para büyüklüğünü devlet sırrı yapmıştır ve Federal Rezerv Bankası sürekli para basmaktadır. Bugün küresel sermaye oldukça zor durumdadır. Finans-Kapital Sistem, emperyal amaçlı ABD küresel doktrininin üç temel unsurundan biridir. Bunlar; Finans-Kapital Sistem, Petrol Endüstrisi ve Silah Endüstrisidir. Sistem, kendi yarattığı karşılığı olmayan finansal kredilerle büyük karlar sağlamıştır. Sonunda dünya üretiminin 10 katına varan kredi köpüğü nedeniyle 2008’de küresel ekonomik kriz patlak vermiştir. Başta Rusya ve Çin olmak üzere birçok ülke, dolara bağlı petrol fiyatlarının düşmesi ve değer kaybına uğrayan Amerikan hazine tahvilleri ve batan şirketlerin hisse senetleri nedeniyle büyük zarar görmüşlerdir. Anılan ülkeler, hem bugün uğradıkları zararı azaltmayı, hem de gelecekte benzer zararlardan korunmak amacıyla yeni bir finansal kontrol mekanizması geliştirmeyi

<http://www.turansam.org>

*****

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

arzu etmektedirler. Elllerinde Amerikan doları, hazine tahvili ve hisse senedi olan tüm ülkeler, kayıplarından ve küresel krizden ABD'yi sorumlu tutmaktadırlar. Toplam 3.2 trilyon dolarlık ABD hazine tahvillerinin 744 milyar dolarlık bölümü Çin'in elindedir. Rusya, Japonya ve Brezilya da dâhil edildiğinde bu rakam 1.6 trilyon doları bulmaktadır⁴¹.

Küresel ekonomik sistemin onarılması ve ABD'nin küresel askeri ve ekonomik hâkimiyetine son verilmesi için ABD dolarının küresel para birimi olmaktan çıkarılması en uygun hedeftir. Böylece, dünya GSMH'nin % 22.5'ni üreten ABD tahtından indirilecek, onu her alanda çekim merkezi yapan ekonomik gücü kaybolacaktır. Başka bir para birimine endekslenecek petrol fiyatları karşısında ABD, hem o parayı stoklamak zorunda kalacak hem de petrol fiyatlarını dolaylı olarak etkilemek olanağını kaybedecektir⁴². Çok uluslu Amerikan petrol şirketleri ve bankalarının dünya finans sistemindeki ağırlıkları ve rekabet güçleri önemli oranda azalacaktır. Ayrıca giderek yayılan ulusal paralarla yapılan ticaret de ABD dolarına olan talebi büyük oranda düşürecektir. 2008 krizi sonrası başta ABD olmak üzere pek çok batılı ülkede ekonomileri canlandırmak için aşırı miktarda karşılıksız para pompalanmış olmasına rağmen ne bu ülkelerde olması gerekenin tersine ne ekonomik büyüme ne de enflasyon görüldü. İstihdam yaratılamaması, işsizlik pek çok Batılı ülkede çift haneli rakamlardadır. Piyasaya sürülen paralar halka yansımadan hortumlandı. Batılı ülkelerde kişi başına gelir seviyesi çok yüksek olmasına rağmen bu zenginlik halka yansımamaktadır. Önümüzdeki dönemde Amerikan ekonomisindeki aşırı borç yükünün ve çok adaletsiz gelir dağılımının yol açacağı sosyal patlamaların ABD'nin siyasî-askerî gücünü hızla eriteceğini göreceğiz.

KAYNAKÇA

Alatlı, Alev: Kabus, Everest Yayınları, 16. Baskı, İstanbul, Mayıs 2005.

Armstrong, George: Rothschild Para İmparatorluğu, Çev.: Mert Akcanbaş, Destek Yayınları, (İstanbul, 2013).

Betts, Richard K.: The New Politics of Intelligence: Will Reforms Work This Time?, Foreign Affairs, (June 2004).

Borden, William S.: The Pasific Alliance: United States Foreign Economic Policy and Japanese Trade Recovery: 1947-1955, University of Wisconsin Press, (Madison, 1984).

Brzezinski, Zbigniew: Tercih, Çev. Cem Küçük, İnkılap Kitapevi, (İstanbul, 2004).

Chomsky, Noam: Değişen Dünyada Demokrasi İçin Mücadele, Katolik Uluslararası İlişkiler Enstitüsü, (Londra, Ocak 1991).

Cohlan, Andy, Debora MacKenzie: The Capitalist Network That Runs The World, New Scientist, (24 October, 2011). http://www.newscientist.com/article/mg21228354.500-revealed--the-capitalist-network-that-runs-the-world.html#.UxR4L-N_v3Q

Engdahl, William: Petrol Para İktidar, Anglo Amerikan Politikası ve Yeni Dünya Düzeni, ALFA Yayınları, (İstanbul, 2008).

Gürsan, Turgut: Yeraltındaki Gizli Dünyalar, Delis Kitaplar, (İstanbul 2003).

⁴¹ Cumhuriyet Gazetesi, 27 Nisan 2009 s.13.

⁴² Nejat Tarakçı: Amerikan Doları Savaş Nedeni Olabilir mi? (7 Kasım 2012). http://www.sesioz.net/index.php?option=com_content&view=article&id=255:dr-nejat-tarakci-&catid=18:ayancikli-meshurlar&Itemid=60

<http://www.turansam.org>

*****

TURAN-SAM: TURAN Stratejik Araştırmalar Merkezi * TURAN-CSR: TURAN Center for Strategic Researches

TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Cilt: 6/KIŞ, Sayı: 21

TURAN-CSR International Scientific Peer-Reviewed Journal; ISSN: 1308-8041, e-ISSN: 1309-4033; Volume: 6/WINTER, Issue: 21

- Griffin, Des: Fourth Reich of the Rich, Emissary Publications, (1994).
- History (TV) Channel: The Men Who Built The America, (May 2013).
<http://www.history.com/shows/men-who-built-america>
- Hopkins, Terence K. Hopkins, Immanuel Wallerstein: Geçiş Çağı, Dünya Sisteminin Yörüngesi: 1945-2025, Avesta Yayınları, Çev. N.Ersoy, (İstanbul, 1999).
- Kurtoğlu, Ramazan: Küresel Ekonomik Kriz ve Yeni Dünya Düzeni, Sinemis Yayınları, 2. Baskı, Ankara, 2012.
- Kurtoğlu, Ramazan: Ekonomi ve Milli Güvenlik, İAU Ulusal Güvenlik Sertifika Programı, (21 Aralık 2012).
- Lebor, Adam: Tower of Basel: The Shadowy History of the Secret Bank that Runs the World, Public Affairs Publisher, (2013).
- Okur, Mehmet Akif: Emperyalizm, Hegemonya İmparatorluk, a Kitap, (Ankara, 2010).
- Özkaya, Ömer: Küresel Sermaye Ulus-Devlet Güreşi, Milli Gazete, (01 Şubat 2011).
- Peters, Michael A.: The Crisis of Finance Capitalism and the Exhaustion of Neoliberalism, Truthout, (21 July, 2013).
<http://truth-out.org/opinion/item/17536-the-crisis-of-finance-capitalism-and-the-exhaustion-of-neoliberalism>
- Quigley, Carroll: Tragedy & Hope, GSG and Associates, (1975).
- Rabe, Stephan G.: Controlling Revolutions: Latin America, American Policy 1961-1963, Oxford University Press, (New York, 1989).
- Rişvanoğlu, Mahmut: Küresel Şirketler İmparatorluğu, Doğu Kütüphanesi, (İstanbul, 2005).
- Ross, Sr. Robert Gaylon: The Elite Don't Dare Let Us Tell the People, Ross International Enterprises (RIE), (San Marcos, 2004).
- Sutton, Antony C.: Wall Street and the Rise of Hitler, GSG and Associates, (1976).
- Tarakçı, Nejat: Amerikan Doları Savaş Nedeni Olabilir mi? (7 Kasım 2012).
http://www.sesioz.net/index.php?option=com_content&view=article&id=255:dr-nejat-tarakci-&catid=18:ayancikli-meshurlar&Itemid=60
- Turgut, Serdar: Suriye Krizinin Kod Adı Leviathan, Haber Türk, (23 Temmuz 2012).
- Ulman, Burak: Savaş ve Petrol Bağlamında Dünya Düzenini Anlamak, Foreign Policy, Sayı 25, (Mart-Nisan/Mayıs-Haziran 2003).
- Ulrich, Klaus: Almanya'nın Sesi Radyosu-Turquie Diplomatique 15 Ekim-15 Kasım 2012, Sayı: 45.
- Uzgel, İlhan: Hegemon Güç Kutusu, Edt.B.Oran, Türk Dış Politikası, C.I, İletişim Yayınları, (İstanbul, 2003).
- Verona, Frank de: The Bank for International Settlements Who Rules the World, Enviado por ei en, (Septiembre 17, 2013).
<http://eichikawa.com/2013/09/the-bank-for-international-settlements-who-rules-the-world.html>
- Washington Post: 10 Firms that Rule the World, (07 Nov, 2012).
http://www.washingtonpost.com/blogs/wonkblog/post/the-10-firms-that-rule-the-world/2011/11/07/gIQAqR3KvM_blog.html